

Съ истинска литературна услада се четатъ ония мѣста отъ I томъ, гдѣто автора разказва за своитѣ теглила и патила; и ония мѣста, когато въ разказа си автора се докосне до правитѣ и обичаитѣ и до **робскитѣ** понятия на *простия* българинъ.

I томъ е написанъ на легкъ и увлекателенъ езикъ, макаръ и да се срѣщатъ тукъ тамъ *сакати фрази* и *чапати думи*.

Въспитателно-историческата тенденция, прокарана въ I томъ отъ запискитѣ, се състои въ слѣдното: *България за Българетѣ*, — Българино, почитай своитѣ, а не чуждитѣ герои! — Своитѣ, а не чуждитѣ дѣйци! — Разбери, че и ти си народъ! — Облягай се на собственитѣ си сили и не чакай милости и добрини отъ тамъ, отъ гдѣто ти готвятъ **новъ самаръ!** . . .

Въ I томъ сж вмѣстени, макаръ и безъ система и подробенъ коментаръ, около десетъ *документи*, които сж отъ голѣма историческа важность. Прѣдмѣтнитѣ документи придаватъ историческа тѣжестъ на *запискитѣ* — придаватъ имъ образа на историческа „*монография*“.

Вкупомъ взето и казано томъ I отъ *Запискитѣ* произвежда приятни чувствуванія въ душата на всѣки Българинъ, който милѣе за политическата свобода на **майка България.**